

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΒΟΛΕΜΑΤΟΣ

Στο λεξικό η λέξη τέχνη ορίζεται ως εξής: γενικά κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα που τείνει στην πραγματοποίηση ενός σκοπού εφαρμόζοντας διάφορες γνώσεις.

Όπως λοιπόν όλες οι τέχνες έτσι και η τέχνη του βολέματος χρειάζεται μερικές προϋποθέσεις για να ευδοκιμήσει, να βλαστοκογήσει και να καρποφορήσει. Πρώτα απ' όλα χρειάζεται ευφορον εδαφος. Και δόξα τώ θεώ το δικό μας έδαφος είναι κάτι παρα πάνω από εύφορον για αυτού του είδους τις καλλιέργειες

Εδώ θα μου επιτρέψει ο σεβαστός συντάκτης του ορισμου να διαφωνησω μερικώς μαζί του. Οσον αφορά όλες τις τέχνες, καλές, κακές χειρονακτικές και άλλες πιθανόν τά λόγια αυτά να ισχύουν λίγο η πολύ. Για την τέχνη όμως του βολέματος χρειάζονται και μερικά άλλα που τα πρισσότερα προέρχονται απο το ζωικό βασίλειο προσόντα που δεν μπορεί να τα διαθέτει ο οποιοσδήποτε καλλιτέχνης.

Για παράδειγμα, ο καλλιτέχνης του βολέματος θα πρέπει να διαθέτει ευλυγισία αιλουροειδούς, προσαρμοστικότητα χαμαιλέοντος, παχυδερμία ελέφαντος, νύχια γάτας, οσφρηση λαγωνικού, υπομονή γαιδάρου, αρπακτικότητα ορνέου, υφή γυμνοσάλιαγκα, και μερικά ακόμη που αποκτώνται με τον καιρό και με την πείρα.

Πείρα, ναι, να μιά λέξη που ταιριάζει οπωσδήποτε στον καλλιτέχνη του βολέματος. Εδώ αρχάριοι δεν περνούν με κανένα τρόπο. Μια γερή εξάσκηση πρέπει οπωσδήποτε να προηγηείται, κυρίως σε ασκήσεις τύπου επίκυψης, και κτυπήματος τών παλαμών.

Πολλοί ψυχολόγοι ισχυρίζονται ότι η τέχνη ή μάλλον το ταλέντο του βολέματος είναι επίκτητο. Εγώ πιστεύω πως βασικά ~~επικτητά~~ είναι κληρονομικό. Θα μπορούσα μάλιστα να σας αναφέρω ολόκληρα γενεαλογικά δέντρα με διαπρεπείς καλλιτέχνες του βολέματος, όπου ο προπάππος, ο παππούς, ο πατέρας και ο γιός είναι όλοι τους εαγγελματίες του είδους. (και ως μη θεωρηθώ αντιφεμινίστρια, η χρήση του αρσενικού γένους είναι μόνο θέμα κακής συνήθειας)

“άντως είναι γεγονός ότι για να

